

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

معنی الادیب

موارد جواز ابتداء به نکره

جلسه ۱۰۱

استاد وافی

موارد جواز ابتداء به نکره:

۱. نکره موصوفه باشد:

الف: موصوف لفظی: (وَأَجَلَ مُسَمًّى عِنْدَهُ)

ب: موصوف تقدیری: «السمن منوان بدرهم»

ج: موصوف معنوی: «رجیل جاء نی»

۲. نکره عامل باشد:

الف: رافع: «قائم الزیدان»

ب: ناصب: «أمر بمعروف صدقه»

ج: جار: «غلام امرأه جاءنی»

۳. عطف، به شرطی که معطوف یا معطوف علیه مجوز ابتداء به نکره داشته باشد: (طاعه و قول معروف)،

(قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذًى)

۴. خبر، ظرف، جار و مجرور یا جمله باشد: (وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ)، (لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ)، «قصدك غلامه رجل»